

מאורות אל העבר

כד אלול תרצג | 15/09/1933

החפץ חיים. צילום: ויקיפדיה, נחלת הכלל

מי האיש החפץ חיים

הוא השם הראשון העולה ליהודי דתי כאשר הוא מנסה להימנע מלשון הרע, הוא פוסק ההלכה החשוב ביותר בדורות האחרונים של יהודי אשכנז, הוא היה סופר פורה, צדיק, עניו, מנהיג היהדות החרדית בפולין, ניסה להתיישב בפתח תקוה אך הדבר לא עלה בידו בשל מחלתו (ברחוב חפץ חיים) וקיבוץ חפץ חיים בדרום קרוי על שמו.

רבי ישראל מאיר פופקא הכהן מראדין, הידוע על שם ספרו "החפץ חיים", העוסק באיסורי רכילות ולשון הרע, נפטר בכ"ד אלול תרצ"ג (15.9.1933), כיהן כראש ישיבת ראדין, היה מיוזמי החינוך התורני לבנות במסגרת רשת "בית יעקב", וכתב ספרי הלכה לכל חלקי הציבור היהודי בזמנו: מהמהגרים היהודים לאמריקה ועד החיילים בצבא הצאר, מדאגה לפועלים שהלינו את שכרם ועד קריאה ללימוד נושא הקרבנות. ספרו "משנה ברורה" הפך לספר ההלכה האולטימטיבי של יהודי ארופה, ומעל הכל הקפיד לקרוא בכל אתר ואתר לשמירה על איסורי לשון הרע ורכילות. החפץ חיים לא הצטרף לתנועה הציונית אך יקד באהבת עם ישראל, תורת ישראל וארץ ישראל. גם שמונה וחצי עשורים אחרי פטירתו כמעט בכל בית מדרש וישיבה בעולם לומדים את ספריו והוגים בדרשותיו. יהי זכרו ברוך.

מפת עולם

